

|||
Mtre. Francesc Puig.

Tremp.

Caríssim amic: Vostè
que ja coneix l'agitació
que porta la feina de les
missions, sabrà perdonar-
me que fins ara no li
hagi posat un mot.

Han passat els dies ver-
tiginosament, i encara que
hagi pensat moltes vega-
des en vostè, sempre he
hagut d'ajornar el dir-ho. li

nores, per a no fer-ho
massa depressa.

a Mallorca no varem con-
ner gaire. En Morey tenia
la feina preparada a alaró,
i passarem 10 dies en aquest
poble. Ens costà molt de
tenir carrossos, i amb això
vaig tenir una decepció.
Es un poble de molta tra-
dició, i esperava altra co-
sa; però el hem trobat com-
pletament industrialitzat
i eixut. Ningú treballa
al camp. Els homes i les
atletes van als tallers
de sabateria i no canten
ni cançons modernes, car

en alguns d'aquests tallers (2
el cant està rigorosament
prohibit. Creiem que aipò
és modernitzar. Hem vist
retols que diuen:

"El buen obrero
entra puntual i
trabaja sin cantar".

Malgrat de les dificultats
que trobarem, el nostre
tre aplec fou considerable
i molt important. Els
pocs jornaleros del camp
que poguérem atrapar ens
cantaren sonades de treba-
llada esplèndides. En tenir

només d'Alaró, 60 o 70, i
n'estic ben content.

El nostre pas haurà tin-
gut també una eficàcia
estimable. El bell dels "cos-
rics" estava completament
degenerat i crec que l'han-
rem reconstituït. Interessà-
rem el batlle i la fent
del poble i, almenys en-
quany, l'han ballat, i
l'any vinent afeixiran
algunes torrades que es
hauran facilitat, proce-
dents d'altres pobles, su-
es conservaven.
Entre la fent vella tro-

hàvem encara alguns do-
cuments molt interes-
sants.

El dia 11 embarcàrem cap
a Menorca, i aquí treballarem
de valent. Aquest país ha
estat un món non per
a mi. No té res preve-
ne amb Mallorca, i, cosa
curiosa, sense que se'n
doni compte els habitants,
es troben més prop de
Catalunya que els ma-
lorguins.

Costa molt també
d'entrar en relació amb
la gent per a plantejar la

nostra cosa. Per això anem
pas a pas, i cal resignar-s'hi.
Però, quan trobem una
vena, el material és ric
de debò. A Menorca han
sortit moltes cançons, ben
catalanes, de les a quals
a Mallorca s'ha perdut
tot rastre. "Sant Ramon",
"La dida de l'infant", algu-
na cançó de lladres,
"Blancaflor", etc. Les hem
trobat només aquí. Tenim
versions molt bones. Així,
el repertori és més ric
que a Mallorca. En canvi,
no hi ha sonades de

treballada. A Mallorca, un (4)
llamador està convenent que
si no canta, les bèsties
no poden fer bona feina
ni el dirigir-les bé. A
Menorca, el "punt" d'un
bon llamador és que no
li sentin un mot, ni
tan sols una inter-
jecció. És curiós, veritat?

A tan poca distància
dos mètodes tan diferents.

Hi ha també curiosi-
cions notables del pas
dels anglesos. Veuem algu-
na cançó molt divertí-
da.

Hem fet 12 dies entre
Alahó, Sant Lluís, Sant
Climent, Villacarlos i
Llanusa. Ara som
a l'interior, a Mitjorn
(o Sant Cristòfol), on
tenim el centre per a
visitar Ferreries, Fornells,
Alahó i Mercadal. Des-
prés passarem a Ciutadella,
l'altre extrem de l'illa,
i penso que el dia 4 o
8 haurem cullestat tota
la feina. El resultat
fins ara és molt bo.

a Maló és ic convenient (5)
que hi ha molt que fer.
Hi ha gent de tot Menorca,
però és molt difícil arri-
stefar-la. Només passant-hi
dues bones setmanes és
possible d'enfondir i fer
recerca intensa.

Ha estat una gran sort
el tenir la col·laboració
d'En Ferrer, que troba corre-
guts per tot. Amb un altre
company que, com jo, no
hagués conegut l'illa, no
hauríem fet res. Ja li
explicaré coses curioses.
En acabar a Menorca

li daré un resum d'imp-
ressius.

En Ferrer m'encarrega
que el saludi de part seva
i li ofereixi els seus ser-
veis.

amb tot afecte, una
encarregada del seu amic

v. d. B. J. J. J.

Memoria (Mitjorn)

25-VIII-27.

